

ALE, ALE.... TO BY BYLA DYĀ KRYMINĀ•CIA, DĀŠVĀĀATA

PĀjtek, 26 Ā•ervenec 2019

Tak jsem celou noc pĀTMemejĀjlela (pendrek, nepĀTMemejĀjlela, jen jsem se snaĀ¼ila marnĀ› usnout, v tom eklhaft vedru). Ale rĀjino, kdyĀ¼ jsem si pĀTMeĀ•etla komentĀjĀTMe... Moje milĀ© Ā¼asnĀ© a hodnĀ© holky, takhle to fakt nemĀ-Ā¼eme brĀjt jĀj nemohu zamknout Kudlanku do klĀjĀjtera, kde budu neustĀjle jen cizelovat a cenzurovat pĀTMispĀ›vatele, pĀTMĀ-spĀ›vky a hlavnĀ› Ā•Ājinky...

Venku, tedy vĀjude tam, kde Ā¼ijeme - Ā¼ijete - je doposud relativnĀ› velkĀj svoboda.

Tedy - vy mĀ-Ā¼ete (kdyĀ¼ chcete) cokoliv Ā•Ā-st, a stejnĀ› tak mĀ-Ā¼ete (kdyĀ¼ chcete) napsat komentĀjĀTM. OvĀjem, tady je uĀ¼ jistĀ© omezenĀ-, nemĀly by se pouĀ¼Ā-vat oĀjklivĀ© vĀ½razy. Tady narĀjĀ¼Ā-me - kterĀ© jsou, podle vĀjs, ty oĀjklivĀ©? KaĀ¼dĀ½ mĀjme svou stupnici nastavenou jinak. I kdyĀ¼ o tĀ›ch nejvĀ-c fuj slovech se nebudeme bavit, to je jednoznaĀ•nĀ©... Ale: chtĀ›ly byste snad vytvoĀTMit "SLOVNĀ•K NEVHODNĀ•CH SLOV"? PĀ›knĀj blbost, co?

Na tohle je jedinĀj odpovĀ›Ā• a sprĀjvnĀj reakce - tak si toho komentĀjĀTMe, kterĀ½ se vĀjm nelĀ-bĀ-, nevĀjĀ-mejte. A pokud se nĀ›kterĀj cĀ-tĀ-te pĀTMĀ-mo a osobnĀ› nĀ›jakou tou jedĀ›vkou zasaĀ¼enĀj - nejlepĀjĀ- obrana nenĀ- Ā›tok, ale prostĀ› to ignorovat... Myslete si o pisateli svoje, a pokud to pak nebudete v nĀjsledujĀ-cĀ-ch deseti komentĀjĀTMĀ-ch rozebĀ-rat, tak to zapadne.

UvĀ›domte si, Ā¼e je velikĀj pravda, to co platĀ- mezi celebritami: I ĀjpatnĀj reklama je reklama!. A kdyĀ¼ nebudete reagovat, nebude Ā¼ĀjdnĀj...

A teĀ• k autorĀ-m tĀ›ch nevycvĀjlanĀ½ch komentĀjĀTMĀ-: mĀjme tu jen minimum chlĀjpkĀ, kteĀTMĀ- sem obĀ•as nĀ›co pĀTMihodĀ-. Pepa NĀĀE obĀ•as pĀTMihodĀ- Ā•Ājnek, vĀ›tĀjinou dobrĀ½, a obĀ•as nĀ›jakou tu nasrdĀ-Ā•kovanou poznĀjmkou. Ono totiĀ¼ se tĀ›Ā¼ko chvĀjĀjĀ-, napĀTMĀ-klad naĀji neĀjĀ¼astnou menĀjinu, kterĀj nebĀ½t dĀjvek, tak zemĀTMe hlady. ZvlĀjĀjĀ›, pokud bydlĀ-te tam, kde oni... A pokud je velmi, velmi riskantnĀ- nechat si pĀTMed domem stĀjt auto... Pepa i doktor majĀ- tu smĀ-lu, Ā¼e oba se kdysi dĀjvnĀ›ji nastĀ›hovali do mĀ-st, kterĀj tenkrĀjt byla v Ā•istĀ½ch a pĀ›vabnĀ½ch lokalitĀjch. Ale kde dnes bydlet je vĀ-c neĀ¼ nepĀTMĀ-jemnĀ© Uznejte - dennodennĀ- kontakt s nepĀTMĀ-jemnĀ½mi vĀ›cmi, o kterĀ½ch se stĀjle jen krafe a krafe a krafe a NIC NEKONĀ•, vĀjm nĀjladu zrovna nepĀTMidĀj.

ĀĀĀ-mĀ¼ ovĀjem nikoho neomlouvĀjm. Ale myslĀ-m, Ā¼e stejnĀ› jako vy, i oni majĀ- prĀjvo na svĀ© komentĀjĀTMe (nojo, jĀj en Ā•Ā›ho kaĀ¼dou chvĀ-li umravĀ›uju, jenĀ¼e - nejni to uĀ¼ zrovna tenkĀ½ mladĀ½ kmĀ-nek, kterĀ½ by se lehce tvaroval, vĀjak to znĀjte, nechci zas, aby nĀjm prasknul :-)).

A to jsem se zmánila jen o

dvou - jině kverulanti uá sami odešli, páťmápadně byli odejiti. Coá je mi docela
lto. Taková yukonská Jirka psával velmi hezké cestopisy, stejně i - uá si
nevpomám na její jméno - ta pávabně holčina od policajt, co si koupila
alespo papouka, aby nebyla v životě sama... Ta byla dennodenně v tom
největším lidském marastu dokonce zamstnaně... Neberte prosím, tohle moje psané jako nějaké direktivní - je
byla moc ráda, abychom zůstaly/i pohromadě, jakousi doposud docela slušnou ožjou mezi poměrně dost zaprasenými
stránkami jiných časopisů a novin.

děky moc, jdu si dělat sprchu a omdlet na kanape vedle okla. d@niela